

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

proti

žalovanému: **PROFI CREDIT Czech a. s.**, IČ 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha - Nové Město

o zrušení rozhodčího nálezů

takto:

- I. **Návrh, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný rozhodcem Mgr. Janem Fišerem dne 8. 11. 2017 pod č. j. [redacted], se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou původně u Okresního soudu v Pardubicích dne 30. 8. 2019 a postoupenou zdejšímu soudu domáhal zrušení rozhodčího nálezů vydaných rozhodcem Mgr. Janem Fišerem dne 8. 11. 2017 pod č. j. [redacted] s tím, že v původní úvěrové smlouvě žalovaný vyčíslil k jistině úrok ve výši 132,4 %, když takový úrok je v rozporu s dobrými mravy a úvěrová smlouva je neplatná. V žalobě žalobce dále uvedl, že rozhodce Mgr. Jan Fišer je osoba finančně závislá na žalovaném, má na základě vzájemné podnikatelské smlouvy z činnosti rozhodce nemalý finanční profit, proto rozhoduje ve prospěch žalovaného. Žalobce dále v žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

uvedl, že rozhodčí nález mu byl doručen až dne 30. 5. 2019.

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení, uvedl, že žalobce sám tvrdil, že rozhodčí nález převzal a byl mu doručen dne 30. 5. 2019. Žalovaný dále uvedl, že předmětem řízení o zrušení rozhodčího nálezu není provádět meritorní přezkum rozhodčího nálezu. Žalovaný uvedl, že pokud jde o určení rozhodce, odkázal na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoliv v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Rozhodčí smlouva obsahuje 13 konkrétně vyjmenovaných rozhodců ad hoc, na kterých se účastníci dohodli, jde o dvoustrannou dohodu. Seznam rozhodců je tak jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený. Sám žalobce byl vyzván v rámci předžalobní upomínky k výběru rozhodce. Pokud jde o žalobcem uváděnou podjatost rozhodce a jeho ekonomickou závislost na žalovaném, k tomuto odkazuje žalovaný na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2018 sp. zn. 20 Cdo 4022/2017. Žalovaný dále poukazuje i na rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. I ÚS 625/03, platí, že „základním principem výkladu smluv je priorita výkladu, která nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady.“ Obdobně i § 574 obč. zákoníku, který stanoví: „na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné než jako na neplatné“. Žalovaný dále zdůraznil, že platnost smlouvy o úvěru nemá vliv na platnost rozhodčí smlouvy, která je samostatná. Žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.
3. Dle ust. § 115a o.s.ř. k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí.
4. K výzvě soudu dle ust. § 101 odst. 4 a § 115a o.s.ř. o tom, zda účastníci souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, se účastníci ve lhůtě nevyjádřili, jejich souhlas se tak předpokládal (§ 101 odst. 4 o.s.ř.), a proto soud rozhodl věc bez nařízení jednání.
5. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen zákon), v platném znění, návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
6. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, a nebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
7. Z nesporných tvrzení účastníků bylo zjištěno, že rozhodčí nález byl žalobci doručen dne 30. 5. 2019. Z rozhodčího spisu sp. zn. [redacted] rozhodce Mgr. Jana Fišera soud zjistil, že žalobce jako úvěrováný uzavřel se žalovaným jako úvěrujícím smlouvu o revolvingovém úvěru dne 2. 3. 2016, dále že účastníci uzavřeli dne 29. 2. 2016 rozhodčí smlouvu, dne 8. 11. 2017 byl vydán a 30. 5. 2019 žalobci doručen rozhodčí nález, ve kterém bylo žalobci uloženo zaplatit žalovanému částku 70.280 Kč s příslušenstvím, smluvní pokutu, náklady řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozhodčího nálezu. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních 13 osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu

v rámci přezkumného řízení. Ze spisu rozhodce bylo zjištěno, že žalobce nevyužil možnost přezkumného řízení. Z rozhodčí smlouvy bylo dále zjištěno, že pokud žalovaný bude podávat rozhodčí žalobu pouze proti jedinému žalovanému (žalobci), je povinen před podáním žaloby zaslat žalovanému (žalobci) písemnou výzvu, aby tento vybral rozhodce, u kterého má být rozhodčí řízení vedeno (tato výzva může být zaslána i v rámci předžalobní výzvy k dobrovolnému plnění dluhu). Žalovaný (žalobce) je oprávněn tohoto rozhodce vybrat pouze ze sjednaného seznamu rozhodců uvedeného v bodě 3.3. Z předžalobní výzvy žalovaného ze dne 2. 5. 2017 bylo zjištěno, že v této mimo jiné byl žalobce vyzván, aby si ze seznamu rozhodců uvedených v rozhodčí smlouvě zvolil rozhodce, u kterého má být rozhodčí řízení o nárocích žalovaného proti žalobci vedeno.

8. V projednávané věci se soud nejprve zabýval otázkou, zda návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu žalobci, tedy jako účastníku rozhodčího řízení. Jak vyplynulo z tvrzení a listinných důkazů, rozhodčí nález byl žalobci, jako tomu, komu byl rozhodčí nález určen, doručen dne 30. 5. 2019. Žaloba na zrušení rozhodčího nálezu byla podána dne 30. 8. 2019. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě.
9. Soud se dále zabýval důvody uvedenými žalobcem pro zrušení rozhodčího nálezu. Žalobce namítal, že smlouva o úvěru uzavřená mezi účastníky je v rozporu s dobrými mravy, dále že rozhodce je osobou finančně závislou na žalovaném, má nemalý finanční profit, a proto rozhoduje ve prospěch žalovaného. Soud věc posuzoval v souladu se zákonem, resp. jeho zněním účinným ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí, a to s odkazem na novelu č. 258/2016 Sb. zákona, která je účinná ke dni 1. 12. 2016, a její přechodná ustanovení, která neřeší problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, proto soud musel aplikovat znění zákona v novelizovaném znění zákona (v tomto soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 2713/2012, který se tímto zabýval v případě jedné z předchozích novel zákona – zák. č. 19/2012 Sb.). Soud dále odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 838/2014) na obecnou zásadu procesního práva, podle níž při změnách právních předpisů procesněprávní povahy platí zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí její účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány, v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech před jeho účinností zahájených, ale dosud neskončených (o to spíše na řízení zahájená po účinnosti nové právní úpravy, jako v řízení u zdejšího soudu) s upozorněním na skutečnost, že tato zásada může být prolomena, neboť rozhodující jsou vždy konkrétní přechodná ustanovení v nových procesních předpisech, která mohou stanovit, že řízení započatá přede dnem účinnosti nového předpisu se dokončí podle dosavadních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 258/2016 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 19/2012 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních předpisů. Tedy stejně jako v případě zákona č. 19/2012 Sb., kdy přechodná ustanovení neřešila problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, tak i zákon č. 258/2016 Sb. tuto problematiku (užití novelizovaného znění zákona na řízení o zrušení rozhodčích nálezů) neřešil, vycházel soud ze znění účinného ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí ve věci. Soud musel vycházet a vychází ze znění zákona o rozhodčím řízení účinného ke dni podání žaloby, není tak na soudu meritorně přezkoumávat vydaný rozhodčí nález, stejně tak i posuzovat platnost smlouvy o úvěru uzavřené mezi účastníky a její soulad s dobrými mravy, nýbrž soud se zabývá

námitkami žalobce ovšem nikoliv nad rámec zákona o rozhodčím řízení účinného v době podání žaloby, a to s odkazem na shora citované ust. § 31 zákona. Řízení o zrušení rozhodčího nálezů není řízením o meritorním přezkumu tohoto, k tomu slouží přezkumné řízení, kdy tato možnost nebyla žalobcem dle rozhodčího spisu využita. Soud neshledal rozhodčí smlouvu uzavřenou mezi účastníky jako neplatnou, soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, 20 Cdo 5642/2017. V rozhodčí smlouvě sjednaný způsob výběru rozhodců je platný, výčet rozhodců je stálý a neměnný, rozhodci jsou jednoznačně a jmenovitě určeni, jde tak o platný právní úkon, dostatečně transparentní. Stejně tak, pokud jde o žalobcem namítanou ekonomickou závislost rozhodce na žalovaném, odkazuje soud na výše citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu. Vztah ekonomické závislosti nelze spatřovat jen v tom, že rozhodci vzhledem ke každé jím vyřízené věci vzniká nárok na odměnu. K vyloučení rozhodce z projednání a rozhodnutí věci může pak dojít teprve tehdy, když je evidentní, že jeho vztah k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (pokud by řízením či jeho výsledkem mohl být dotčen rozhodce na svých právech). Soudu tak nebylo, než žalobu v celém rozsahu zamítnout.

10. Vzhledem k tomu, že žalovaný měl ve věci plný úspěch, má dle ust. § 142 odst. 1 věta první o.s.ř. proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalovanému náklady v řízení nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II., že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Pardubice 26. února 2021

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu